

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

60. évfolyam, 4. szám

1970. JANUÁR 6.,

KEDD

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 oldalon.

ÁRA: 80 FILLÉR

Export-takarékosság

Kisgépek segítik a Szegedi Ecset- és Seprűgyár munkáját

A Szegedi Ecset- és Seprűgyár tulajdonképpen ma is „ősi” alaptechnológiával dolgozik. Mind az ecsetkészítés, mind a seprűgyártás kézi műveletekre épül, azaz a termelést manufaktúrális rendszerben végzik. Az üzem műszaki szakembereinek éppen ez okozza a legnagyobb gondot: vajon milyen lehetőség van a korszerűsítésre, a termelékenység növelésére, a rentábilisabb munkára ilyen adottságok között?

A seprűgyárban esztendőről esztendőre az a szokás, hogy műszaki fejlesztési terveket készítenek, szinte a legapróbb termelési feladatokra is. Egy egész gyári kollektíva fog össze azért, hogy új és új pontokon „érjék tetten” a termelést fékező okokat. Ennek a jó dítvatnak kézzel fogható eredménye van: egyszerű gyári sítával felmérhető a szakadatlan fejlesztés hatása. Új, szellemes kisgépek, berendezések segítik az embert szinte minden üzemsarnokban, műhelyben.

A kisgépesítésben nincs semmi új, illetve szinte valamennyi szegedi üzemben tapasztalhatunk. A műszaki fejlesztési összegekből ma már egyre többet költenek a vállalatok hasznos „segítő-társakra”, amelyekkel takarékoskodhatnak az emberi erővel, ugyanakkor gyorsabban is dolgozhatnak. A seprűgyári kisgépesítési mozgalma azonban eltér a többi szegedi vállalat módszereitől — a termelésbe kapcsolódó legtöbb új gépet, berendezést ugyanis az Ecset- és Seprűgyár műszakijai házilag tervezik és készítik. Figyelmet érdemel, hogy a gyár nagyvállalatok által irigvelt TMK-gépműhelyt tart fenn — gazdaságosan.

Nemrég, amikor az új seprűgyárat avatták, tucatnyi olyan, új célgépet állítottak munkába, amelyet a

házi TMK készített. Azért kell ez, mert sem a hazai piacon, de még külföldön sem található olyan gépek, amelyek az egyedi seprűgyári célfeladatokra megfelelnek.

Az elmúlt tíz esztendőben — jórészt a házi kisgépesítési mozgalom, a jó újtószellem hatására — nemcsak az ország, hanem Európa egyik legnagyobb seprűgyára fejlődött ki Szegeden. Ma már gyümölcsöző export kooperációt mondhat magának egy osztrák céggel, ahová 1969-ben mintegy 65 ezer 900 darab félkész seprűt szállított. Még jobban növekedett az export ecsetből: tavaly 60,8 százalékkal többet szállítottak külföldre, mint 1968-ban.

A seprűgyár pártvezetőse az elmúlt napokban is-

mét felmérte az 1969. évi korszerűsítő tevékenységet, s megállapította, hogy a gyár sajátos fejlesztési gondjait jól oldotta meg. A manufaktúrális termelési módot előnyösen segítik a házilag konstruált és készített gépek, jó úton halad a gyártmányfejlesztés. Kiderült, hogy az üzemből szép hasznot hozott a takarékoskodás, például törött seprűvelekből továbbfeldolgozással 2 ezer mázsa fát „mentettek meg” a selejtből.

Fahulladékokból több mint félmillió szerzőmunkatárs készült, amelyet a gyár értékesített. Ebben a takarékoskodásban szintén a kezdeményező kedv; a dolgozók számos újítása vitte a fő szerepet.

M. I.

Magyar-kubai barátsági nap

A kubai forradalom 11. évfordulója alkalmából hétfőn magyar-kubai barátsági napot tartottak Salgótarjában. Ebből az alkalmából a városba érkezett Floreal Chomon Mediavilla, a Kubai Köztársaság budapesti nagykövete, akit vidéki útján elkísért Kádas István, a külügyminisztérium osztályvezetője.

A vendéget délelőtt fogadta dr. Tóth István, a városi tanács vb elnöke, aki ismertette Salgótarján 25. éves fejlődését. Ezt követően a vendégek ellátogattak a salgótarjáni kohászati üzemekbe. Délután a művelődési központban barátsági nagygyűlésre került sor. Szabó Aladár, az MSZMP salgótarjáni városi bizottságának titkára mondott ünnepi beszédet, s felszólalt Floreal Chomon Mediavilla, is.

„Újra örülünk az életnek“

Elutazott a hazánkban gyógykezelt két dél-vietnami partizánleány

Nyolc hónapi magyarországi tartózkodás után hétfőn hazautazott Budapestről Nguyen Thi Nhan és Huynh Thi Kien két hős dél-vietnami partizánleány, akik az amerikai agresszorok és csatlósai elleni harcban súlyosan megsérültek. Mint ismeretes, az V. kerületi pártbizottság, a Hazafias Népfront Országos Tanácsa, az Országos Béketanács és más társadalmi szervezetek meghívására hazánkban kerestek és találtak gyógyulást.

A két partizánleány, a Ferihegyi repülőtérrel búcsúzott vendéglátóitól, kezelőitől és barátaitól. Az indulás előtt

adott nyilatkozatában a két hős leány meghatottan mondott köszönetet a vendéglátásért, amely lehetővé tette egészségük helyreállítását. Nguyen Thi Kien ezeket mondta:

— Úgy éreztük, egy nagy család tagjai lettünk, s ezért különösen fájdalmas számunkra a búcsú. Én egyik lábamat, Nhan a bal karját vesztette el a harcokban. Dr. Egyed Béla főorvosnak és munkatársainak köszönhetjük, hogy újra tudunk örülni az életnek, s az itt kapott műveletgökökkel mozogni, dolgozni tudunk.

Nguyen Thi Nhan így nyilatkozott:

— A mi sorsunk, szenvedésünk nem jelent valami kivételes esetet, hiszen sok ezer dél-vietnami fiatal harcol. Az elszántságunk törhetetlen. Az amerikaiak soha sem győzhetnek, nem törhetik meg népünk ellenállását. Nagyon köszönjük magyar barátainknak, vendéglátóinknak, hogy visszaadták egészségünket és így nekünk is módunk lesz helytállni a munkában.

Egyébként mindkét partizánleány megtanult magyarul. Könnyes szemmel, magyar szóval búcsúztak: jó egészséget, boldog új évet, a viszontlátásra. (MTI)

Új magyar-francia kereskedelmi és gazdasági megállapodás

Hétfőn Párizsban dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter és Valéry Giscard d'Estaing francia gazdasági- és pénzügyminiszter aláírta az új ötéves magyar-francia hosszulejratú kereskedelmi- és gazdasági megállapodást, amely január elsejei hatállyal lépett az 1969. év végén lejárt árucsereforgalmi megállapodás helyébe.

A most aláírt megállapodás az előzőhöz képest szélesebb alapokra irányozza elő a két ország gazdasági kapcsolatainak fejlesztését, az e téren fennálló lehetőségek teljes kihasználásával. Ennek érdekében alapvető célkitűzéseként mondja ki a megállapodás a kétoldalú árucserre harmonikus és kiegyensúlyozott fejlődését, ezen belül a Franciaországba irányuló magyar export gyors fejlesztését, különösen egyes kiemelt gazdasági ágazatokban, mint a gépek és beruházási javak, ipari kész-árúk, mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek szektorában. A másik oldalon pedig a francia export számottevő fejlődését, főleg gépek, beruházási javak és ipari berendezések tekintetében irányozza elő. A megállapodás leszögezi, hogy a két kormány minden lehetséges intézkedést megtesz az ipari kooperációs tevékenység hatékony elősegítésére, s ennek érdekében az ilyen jellegű áruszállításokra a felek semmiféle mennyiségi korlátozást nem alkalmaznak. Ezenkívül megegyezés jött létre arról, hogy a kooperációs ügyleteknél a két fél esetenként tanulmányozza a vám-, pénzügyi vagy más könnyítések megadásának lehetőségét.

A hosszulejratú megállapodással együtt a két miniszter aláírta az 1970. évi árucseréről szóló jegyzőkönyvet a hozzátartozó kétoldalú kontingens-listákkal, amelyek szerint a szállítandó áruk kontingensei jelentősen növekedtek. Egyidejűleg a francia fél számottevően bővítette a liberalizált, mennyiségi korlátozás nélküli Franciaországba szállítható magyar árucikkek listáját. S külön rögzítette azt a szándékát, hogy az ötéves megállapodás időtartama alatt teljesen megszüntesse a még meglévő mennyiségi korlátozásokat.

A jegyzőkönyv szerint 1970-ben Magyarország elsősorban mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeket, főleg marha- és sertésbúféket, vágóbirkákat, továbbá vegyipari és gyógyszeripari termékeket, traktorokat, hengerelt árut, textilárúkat és egyéb könnyűipari cikkeket, valamint más ipari kész-árúkat szállít. Franciaországból elsősorban gépeket, ipari felszereléseket és komplett berendezéseket, továbbá vegyipari, kohászati, textilipari anyagokat, különböző ipari kész-árúkat és fogyasztási cikkeket, valamint mezőgazdasági termékeket vásárolunk.

A megállapodás aláírásánál jelen volt Mód Péter, Magyarország párizsi nagykövete, valamint Jean Bailly, a francia Gazdasági és Pénzügyminisztérium államtitkára, továbbá a két ország külügyi- és külkereskedelmi hatóságainak több magasrangú képviselője. Az új megállapodás aláírása után Valéry Giscard d'Estaing, gazdasági- és pénzügyminiszter ebédet adott dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter tiszteletére.

Hétfő délután Maurice Schumann külügyminiszter távollétében Jean de Lipkowskij, francia külügyi államtitkár fogadta dr. Bíró József külkereskedelmi minisztert.

Este Mód Péter nagykövettől rendezett vacsorát, melyen részt vett Jean Bailly államtitkár.

Városnéző

MAKÓ

Harmincezernyi lakosával Szenteshoz hasonló nagyságú városunk. Hírét azonban az egész világba elvitte a hagyma. Valamikor — akárcsak Szentés — megyezékhely volt. Csanád közigazgatási központja. Jeles műemléke a régi megyeháza. Újabbban mezőgazdasági gépgyár-

tásáról is ismert. Környezetének szépségét a Maros romantikus völgye fokozza. Képeinken: a Lenin tér, a város központja, a gerizdesi városrész szépen rendezett kertés házaival és a régi Belváros, a mai Kálvin tér és környéke.

Enyedi Zoltán légifelvétel

